

ಆರ್ಥಿಕ ವೈಜ್ಞಾನಿಕ ಪ್ರಯೋಗ
ಜ್ಯೋತಿ ಆರ್ಥಿಕ ಪ್ರಯೋಗ ಸ್ಥಾಪನೆ

ఆశ్చేపలే ఖీలదారయీర్కొష్టాస్ హీరతేయీర్కొష్టాస్

జ్యోతి ఆపీతేర్పేణ ర్షేరండ్రోస్

బ్రిహ్మవర్షస్సను, బ్రహ్మతేజమును పొందుటకు ఉచ్చస్తరీయ సాధనలు అనేకములున్నాయి. వాటి విధివిధానములు మరియు మాహాత్మ్యములు కూడా వేరువేరుగా వుంటాయి. ఇంత చిన్న వ్యాసంలో వాటినిస్సింటిని త్రస్తావించలేము కానీ సవితయొక్క సాపితి యొక్క గాయత్రీయొక్క ప్రాణశక్తిని కర్మణ(లాగుకొనుట) చేయుటకు మరియు దానిని మనలో వికసింపజేయుటకు జ్యోతి అవతరణ యొక్క తేజోపుంజ సాధన కూడా ఉచ్చస్తరీయ ధ్యానధారణలలో ఒకటి. ఒకవిధంగా చెప్పాలంటే ఇది పూర్వమైనది, గాయత్రీ సాధన సిద్ధింపజేసుకొనుటకు అవలంబించడగినది.

ప్రారంభస్తితిలో చెప్పబడే సాధనలో మాతయొక్క చిత్రవటంతో పొటు మూడు-ఉవకరణముల ఆవశ్యకత వుంటుంది. భావనా వికాశమునకు, శ్రద్ధ-నిష్ఠలను ప్రగాఢము చేసుకొనుటలో దీని విశిష్టత ఎంతో వుంది, కానీ సాధనలో సిద్ధి పొందుటకు మాత్రము ఉన్నతమైన ధ్యాన-ధారణలే ఉపయోగపడతాయి. ఇష్టమైన చిత్రవటము, ప్రతిమలతో చేసిన ఉపాననవలన ముందుగా అభ్యాస మగుట, మంచి కలల్లో భవిష్యజ్ఞానము, మాతయొక్క దర్శనం, అంత:కరణములో దివ్యభావనలు న్నయించడం ద్వారా ఈ సాధన సఫలమైనదనే సంకేతములు లభిస్తాయి.

అయినపుటికీ సాలోక్య, సామీష్య, సాయుజ్యముల దివ్యమైన అనుభూతులే ఆత్మసాక్షాత్కార భూమికలుగా చెప్పబడుతున్నాయి.

ఈ స్థితి మాతయొక్క తేజోపుంజముతో కలసి మమేకమైపోగలిగే అభ్యాసంతో మొదలవుతుంది. తేజోపుంజముతో నమాధిస్థితిలోకి వెళ్ళగలిగే ప్రగాఢస్థితి చివరగా వస్తుంది. ఈ స్థాయిలో సాధకుడు తనను తాను నవితయొక్క తేజోపుంజములో ఉన్నట్లు, విరాట్ ఆత్మగా ఉన్నట్లు అనుభూతి చెందుతాడు. అందుచేత తేజోపుంజజ్యోతి అవతరణ సాధనను అభ్యున్నించుట తవ్వనినరి.

ఇందుకు చిత్రపటము మొదలైనవేనీ అవసరము లేదు. రాత్రిపూట మెలకువ వచ్చినపుడు లేచి పక్కమీదనే కూర్చుని కూడా చేసుకోవచ్చు. లేదా పడక్కుర్చీ కూడా వాడవచ్చు. శరీరమును శిధిలావస్థకు చేర్చి, మనస్సును ఏకాగ్రవరచి అనుకూలమైన ఏ నమయంలో నైనా చేసుకోవచ్చు. ఎంత నమయం కేటాయించాలి అనేది వారి వారి సౌకర్యమునుబట్టి నిర్ణయించుకోవచ్చు. కానీ దానిని మూడు భాగములుగా విభజించుకోవాలి. ఒక భాగములో సూటిలశరీరము, ఒక భాగములో సూక్ష్మశరీరము, ఒక భాగములో కారణశరీరము నందు జ్యోతి అవతరణ సాధన చేయాలి. సమయమును ఊహానుబట్టిగానీ, గడియారంతోకానీ నిర్ధారించుకోవచ్చు.

సూక్ష్మజగత్తులో ఈశ్వరీయ దివ్యప్రకాశముయొక్క ప్రేరణాపూర్జ కిరణములు నిరంతరము జాలువారుతువుంటాయి. ఇందులో చెప్పబడిన విధానములో శ్రద్ధ, ఏకాగ్రత మరియు భావనాపూర్వక ధ్యానవిధానము ద్వారా ఏ సాధకుడైనా గ్రహించవచ్చు. ఈ సాధనలో నంలగ్గుమైన

సాధకుల కూరకు 2-2 గంటలతో కూడిన రెండు సమయములు నిర్ధారించడమైనది, ఆ సమయంలో ఏ మహాత్మర దివ్యశక్తితో నైనా తమ శక్తిప్రవాహమును జోడించవచ్చు. ఆ సమయంలో ధ్యానం వలన విశేషమైన ఆనందం లభించుటకాక, విశేష ప్రభావంకూడా ఉంటుంది. ఆ సమయంలో రాత్రి 8 గంటలు; ప్రాతఃకాలమున 3 గంటల నుండి 5 గంటల వరకు. ఈ సమయములలో ఎవరి కిష్ఫమైనది వారు తమ సాకర్యమునుబట్టి ఎంచుకోవచ్చు.

ప్రారంభంలో దీనిని అరగంటకంటే ఎక్కువ చేయకూడదు. మెళ్లిమెళ్లిగా సమయమును ఒక గంటవరకు పెంచవచ్చు. రాత్రికి ముందు, రాత్రి తరువాత రెండు సమయాలలో ఈ సాధన చేయాలి. రెండుసార్లు కలిపి ఒక గంట లేదా రెండు గంటలు వడుతుంది. 24 గంటలలో 2 గంటల సమయం చాలా తక్కువ. అథిక తేజమును గ్రహించుటలో కష్టముంటుంది. అందుచేత ఎంత జీర్ణించుకోగలమో అంతే గ్రహించుకోవాలి. ఎవరు ఏ సమయం ఈ సాధన చేయాలి, ఎంతసేవు చేయాలి, ఏ ప్రకారం కూర్చొని చేయాలి అనేది సాధకుని ఇష్టమే. తన వరిస్తితులకు అనుగుణంగా దాని వ్యవస్థ అతనే చేసుకోవాలి. ఏ సమయంలో, ఏ వధ్యతిలో నిర్ధారించుకున్నాడో దానిని అదేవిధంగా పాటించాలి. సమయం మరియు స్థితి ఒకే క్రమంలో నడవడమే సాధనలో నవలతను పొందటానికి ఆవశ్యకమైనది, అవసరమైనది.

శ్యోతి అవతరణ సాధన ఈవిధంగా చేయాలి

● శరీరమును పూర్తిగా శిథిలము చేయాలి. మన మనస్సు, శరీరం మరియు ఆత్మ పూర్తి శాంతంగా, నిశ్చింతతతో మరియు ప్రసన్సుంగా ఉన్నాయనే భావన చేయాలి. ఇలా ఐదు నిముషములు భావన చేయుట వలన ధ్యానమునకు అవసరమైన శాంతి మనస్సులో ఉత్పన్నమౌతుంది.

● ధ్యానం చేయండి. నలువైపులా ప్రకాశపుంజము ఆవరించివుంది. ముందు-వెనుక, పైన-క్రింద, సరఖా ప్రకాశము దాగివుంది. భగవతి ఆదిశక్తి యొక్క వెలుగు సూర్యమండలం నుండి వెలువడి నేరుగా మీ వరకు వస్తున్నది మరియు మీరు ఆ ప్రకాశంతో పాటు నాలుగువైపులా చుట్టబడివున్నారు.

● మెల్లిమెల్లిగా ఈ ప్రకాశ కిరణములు మీ శరీరంలోకి, చర్మరంధ్రములలోకి, ప్రవేశించి ప్రత్యేక అవయవములలోకి చొచ్చుకుపోతున్నాయి. హృదయం, ఊపిరితిత్తులు, అమాశయము, ఆంత్రము, మస్తిష్కం, చేతులు, కాళ్ళ మరియు అన్య అంగములు ఆ ప్రకాశపుంజంలో తమ లోపల ధారణ చేసి పరిపుష్టి చెందుతున్నాయి. జిహ్వ, గుహ్యాందియములు, నేత్రములు, చెవులు, ముక్కు మొదలైన ఇందియములన్నీ ఈ ప్రకారం ఆలోకితమై పవిత్రమౌతున్నాయి, వాటి యొక్క అనంయమన వృత్తులన్నీ కాలిపోతున్నాయి. పవిత్రత యొక్క జ్యోతి శరీరంలోని కణ-కణమును పవిత్రం చేయుటలో సంలగ్నమై వుంది.

సూలశరీరంలోని రక్తం, మాంసం, అస్తి మొదలైనవాటితో
నిర్మతమైన అవయవములను ప్రకాశవుంజములుగా మార్చి
పరిపుష్టము, వచ్చితము, స్వార్థివంతములుగా, జ్యోతిర్మయ
స్వరూపములుగా ధ్యానించిన తరువాత సూక్ష్మశరీరంపైన ధ్యానం
కేంద్రీకరించాలి. సూక్ష్మశరీర స్థానం మస్తిష్కం.

॥ మస్తిష్కము లోపల వెన్న వలె వెదజల్లబడి వున్న
లెక్కింపలేనన్ని కణములలో అనేకములైన మానసికశక్తులు మరియు
ఆలోచనల కేంద్రములు దాగివున్నట్లుగా ధ్యానించాలి. ఆదిశక్తి
యైన మాత యొక్క ప్రకాశధారలు ప్రవహిస్తున్నట్లు వాటిద్వారా
ఆ కణములన్నీ రత్నకణముల వలె జ్యోతిర్మయమై, చక్రగా
ప్రకాశించుచున్నట్లుగా భావించాలి.

॥ ప్రకాశకిరణములు ప్రవేశము వలన మనస్సులో
దాగియున్న అజ్ఞానాంధకారం, అసంయుమనం, స్వార్థం, మోహం,
భయం మరియు భ్రమ వంటి రుంరుటములు నాశనమైపోయి
మానసిక సంస్థానములోని కణకణం వివేకం, ఉచ్ఛవిచారము,
సంతులనం మరియు నురుచి వంటి విభూతులతో నిండి
మౌలున్న న్నట్లుగా భావించాలి. గాయత్రీమాత యొక్క ఈ
జ్యోతిద్వారా మన మనోభూమి మహాపురుషుల స్థాయితో
నిర్మతమౌతున్నట్లు మరియు ఆ ప్రకాశ కిరణములను
శ్రద్ధాపూర్వకంగా అధికపరిమాణములో మస్తిష్క కణములు గ్రహించి
ధారణ చేస్తూపున్నట్లుగా భావించాలి.

॥ ఆకాశములో అనంత ప్రకాశము యొక్క వెలుగు అవతరించి మన హృదయస్థానంలో ఆత్మయొక్క అంగుష్ఠమాత్‍ర ప్రకాశపుంజము నందు ప్రవేశించుచున్నట్లుగా ధ్యానించాలి. దానియొక్క హద్దులు, సంకీర్ణతలను, తుచ్ఛతలను అధిగమించి తన వలె తయారు చేస్తున్నది అని భావించాలి. లఘు మరియు మహాత్మల ఈ కలయిక అఱుణ్యేతి యొక్క ఆలింగనం పరస్పరం అత్యంత మహాత్మపూర్ణమైన ఇచ్చిపుచ్చుకునే విధానంలోకి పరిణతి చెందుతున్నది అని ధ్యానించాలి.

॥ జీవాత్మ యొక్క లఘు ప్రకాశం పరమాత్మ యొక్క పరమప్రకాశములో కలసిపోయి, దీపంలో పడి జ్యులించే కీటకం వలె, యజ్ఞకుండంలోపడే ఆహాతుల వలె తమ అస్తిత్వమును పోశామం వలె సమర్పించుచున్నట్లుగా భావించి ఆహాదపడుతూ, అనంత అనందం అనుభవించుచున్నట్లు భావించాలి. ఈ కలయిక వలితముగా, అంత:కరణములో నద్యావనాతరంగములు ఎగసిపడుచున్నట్లుగా భావించాలి. ఈశ్వరీయ సందేశములు మరియు ఆదర్శములపై చరించే నిష్ట పరిపక్షమగుచున్నది. విశ్వంయొక్క కణ-కణములో వరబ్రహ్మ ఓతప్రోతమగుచున్నట్లుగా చూన్నా ‘వనుదైకకుటుంబకమ్’ అనే భావన బలవడుచున్నది మరియు సేవా-ధర్మమును అవలంబించి ఈశ్వరభక్తి యొక్క మధుర రసాస్వాదన చేయాలనే కోరికలు చెలరేగుతున్నాయి. ఆత్మ యొక్క

మహిమకు అనుగుణంగా తమ విచారణను, కార్యవధ్తుతిని
ఉంచుకోవాలనే నిశ్చయం ప్రబలమగుచున్నది.

॥ అనంత ప్రకాశంయొక్క ఆనందమయ సముద్రంలో
స్నానము చేస్తూ, ఆత్మ తనను తాను ధన్యముగా మరియు
కృతకృత్యురాలైనట్లుగా అనుభవం పొందాలి.

ఈ ప్రవంచంలో మానవ జీవనమును సఫలము
నొందించుకొనుటకు అన్నింటికన్నా గొప్ప శక్తి ఆధ్యాత్మము.
దానిద్వారానే మనిషి తనను తాను గుర్తించుకుంటాడు మరియు
సమస్త ప్రాణులను ఓకే మహాశక్తియొక్క అంశములుగా గుర్తించి
వాటిలో తననుతాను కనుగొంటాడు. ఈవిధమైన భావనలు మన
శక్తిని అనేకరెట్లు పెంచుతాయి. ‘జ్యోతి అవతరణ సాధన’తో మనిషి
సర్వవ్యాపకమైన ఆత్మతత్త్వం యొక్క వాస్తవికతను ఎంతోకంత
అనుభవించగలుగుతాడు. ఈ అనుభూతి ఎంత ప్రగాఢమౌతుందో,
ఆత్మానుభూతి, ఆత్మసాక్షాత్కారం మరియు తన ఆత్మమయమయే
భావన కూడ అంత దృఢమౌతుంది.

॥ శ్రీభరం భూయాయాత్ ||